

Arrest

nr. 53 805 van 23 december 2010

in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, Ramadan Muharremi, luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Mitrovica en bent u in het bezit van het Kosovaarse staatsburgerschap.

In 1991 vluchtte u, ten gevolge van demonstraties en stakingen van Serviërs en Albanezen, samen met uw echtgenote en uw toen reeds geboren twee oudste zonen, van Kosovo naar Duitsland. U vroeg er asiel aan en verkreeg een tijdelijke verblijfsvergunning.

Op 23 september 2009 werd u opgepakt en opgesloten door de Duitse autoriteiten. Uw echtgenote zette alles in het werk met het oog op uw vrijlating, doch het mocht niet baten.

Op 28 september 2009 werd u teruggestuurd naar Kosovo.

U tast zelf in het duister over de reden waarom er een einde werd gesteld aan uw verblijf in Duitsland. Uw twee meerderjarige zonen verblijven nog steeds in Duitsland en zijn in het bezit van een (tijdelijke) verblijfsvergunning.

Terug in Kosovo nam u een taxi naar Mitrovica, uw geboortestad. U stelde vast dat uw oude huis was afgebroken. U nam uw intrek in een leegstaande woning in de Roma Mahala.

Enkele dagen later kwamen uw echtgenote en uw twee minderjarige kinderen aan in Mitrovica. Zij waren op eigen houtje vanuit Duitsland naar Kosovo teruggekeerd.

Toen u met uw gezin inkopen ging doen, werd u met stenen bekogeld omdat uw kinderen Romani en Duits spraken op straat. Dit soort gebeurtenissen hield aan. Jullie werden constant lastig gevallen en met stenen bekogeld.

Zelfs toen u om uw documenten ging, werd u uitgescholden, geduwd, geslagen en gespest.

Op 16 oktober 2009 wilde u uw kinderen inschrijven in een Albanese school. Toen men daar vernam dat jullie uit Duitsland kwamen en dat uw kinderen enkel Romani en Duits spreken, werden jullie op brute wijze wandelen gestuurd. U probeerde goederen te verkopen op de markt doch uw stand werd vernield.

Op een dag kwamen vier politieagenten naar uw woning, twee in uniform en twee in burger. Zij wezen u erop dat u niet had meegevochten tijdens de oorlog en dat u daar niets te zoeken had. Zij eisten 20.000 euro van u. Indien u niet zou betalen, zouden zij u vermoorden. Zij gaven u de tijd tot 25 december.

Die dag gooiden ze flessen benzine naar uw huis. Ze misten echter doel. De benzine kwam naast de woning terecht. Ook daarvoor werd u continu lastig gevallen. Uw huis werd met stenen bekogeld.

Uit angst bent u nooit naar de politie gegaan om aangifte te doen van deze feiten. Voor u was de maat vol.

Op 26 december 2009 vluchtte u opnieuw uit Kosovo, samen met uw echtgenote en twee minderjarige kinderen.

U kwam op 29 december 2009 in België aan en diende hier dezelfde dag een asielaanvraag in.

In geval van terugkeer naar Kosovo vreest u gedood te zullen worden omwille van uw etnische origine.

U bent in het bezit van uw Kosovaars paspoort, uitgereikt te Mitrovica d.d. 14 oktober 2009, uw Kosvaarse identiteitskaart, uitgereikt d.d. 7 oktober 2009, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw akte van verblijf, een ontvangstbewijs van de geboorteakte van uw dochter en een ontvangstbewijs van uw attest van goed gedrag en zeden, uw instapkaart voor de vlucht van Düsseldorf naar Pristina op 28 september 2009 en uw bagagesticker van deze vlucht."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, Ramadan Muharremi, luidt als volgt:

"Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE- gemeenschap zelf.

Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Mitrovica in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden in Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden, als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX (European Union Rule of Law Mission) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en

bestrafing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE- vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi- wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een anti-discriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs en tewerkstelling van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, anti-discriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale

bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, d.d 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat u persoonlijk betreft dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen in Mitrovica na uw terugkeer uit Duitsland geenszins stroken met de reeds geciteerde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die verzameld werd tijdens voornoemde missie naar Kosovo in september 2009.

Uit deze informatie komt immers naar voor dat in de regio Mitrovica de veiligheidssituatie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren bevredigend is en er al geruime tijd geen belangrijke incidenten werden gemeld. De Roma zouden er niet geïsoleerd worden door Albanezen of Serviërs en zijn evenmin beperkt in hun bewegingsvrijheid binnen de regio.

Bovendien blijkt uit deze op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat heel wat Roma zich de laatste jaren in de Roma Mahala vestigden. Voor heel wat van deze terugkeerders werden huizen gebouwd. Andere projecten staan momenteel op stapel. De levensomstandigheden van de Roma in deze wijk worden als bevredigend beschouwd, in het bijzonder in vergelijking tot deze in de andere Roma-wijken in deze gemeente.

In het licht van deze informatie kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan uw bewering continu in deze wijk te zijn lastig gevallen en dat uw echtgenote en kinderen noodgedwongen binnen verbleven (gehoorverslag CGVS, p. 9). Heel wat van de Roma uit deze wijken bewegen zich bovendien vrijelijk en zonder noemenswaardige tussen het noordelijke gedeelte en zuidelijke gedeelte van de gemeente. Uw verklaring al zou u één keer naar het noordelijke gedeelte van Mitrovica zijn gegaan om te zien of u ook daar zou worden lastiggevallen, waarna u vervolgens ook daar – ditmaal door de Serviërs – werd weggepest, missen dan ook enige overtuigingskracht (CGVS, p. 9).

Ook op andere punten strookten uw verklaringen niet met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie.

Zo verklaarde u ondermeer dat u de enige Rom woonachtig was in deze Roma Mahala. De rest van de bewoners van deze wijk zijn volgens u allen Ashkali (CGVS, p. 6). U liet tevens verstaan dat de nieuwe woningen die er de laatste jaren werden gebouwd uitsluitend bestemd zijn voor Ashkali-families (CGVS, p. 7).

Echter uit de ons beschikbare informatie blijkt dat het hier wel degelijk om een Roma nederzetting, waaraan deze wijk bovendien zijn naam ontleent, alsook dat heel wat nieuwe huizen die er de laatste jaren werden gebouwd vandaag effectief bewoond worden door Roma families die teruggekeerd zijn. Nog volgens deze informatie wonen de Ashkali in dit deel van Mitrovica in hoofdzaak in de wijken Dy Korriku en Sitnicko Naselje.

Ook over de door u aangehaalde bedreiging door politieagenten in deze wijk legde u weinig geloofwaardige verklaringen af.

Hier dient overigens eerst benadrukt te worden dat het – de hierboven beschreven context in acht genomen – op zich reeds weinig aannemelijk is dat u zou zijn bedreigd door politieagenten (CGVS, p. 7 en 8). Het stond u daarnaast vrij om klacht tegen deze agenten neer te leggen bij de autoriteiten.

U gaf evenwel aan nooit tegen deze politieagenten klacht te hebben ingediend uit angst (CGVS, p. 9). Uw subjectief onveiligheidsgevoel wordt evenwel geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten en kan dan ook niet als afdoende argument gelden voor uw nalaten te rechtvaardigen.

Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval van machtsmisbruik door de politie u zich had kunnen richten tot de Police Inspectorate of Kosovo (PIK), dat een onafhankelijk orgaan is dat valt onder het ministerie van Binnenlandse Zaken en dat bevoegd is voor het onderzoeken van eventueel ernstig machtsmisbruik door de politie. Deze maken hun bevindingen over aan een disciplinair orgaan van het ministerie van Binnenlandse Zaken dat verdere acties onderneemt. In 2009 onderzocht deze dienst 1674 zaken, waarvan 742 klachten door burgers werden geïnitieerd. U liet na dit te doen.

U verklaarde overigens in dit verband ook geen andere stappen – zoals de hulp van Roma-leiders inroepen – ondernomen te hebben (CGVS, p. 9 en 10). Ook dit is opmerkelijk, temeer daar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat in de wijk Roma Mahala een Roma gemeenschapsleider aanwezig is en daarnaast er tevens verschillende organisaties actief zijn.

Gelet op wat voorafgaat kan geen enkel geloof meer gehecht worden aan voornoemde door u aangehaalde problemen die u in Kosovo beweert ondervonden te hebben.

Hierdoor komt tevens de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen om uw kinderen in te schrijven op school in Kosovo in het gedrang. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare dat het onderwijssysteem in Kosovo open staat voor leden van de RAE-gemeenschappen. Acties worden op touw gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren. Wat de specifieke situatie in de wijk Roma Mahala in Mitrovica betreft, blijkt uit de ons beschikbare informatie dat de meeste Roma-kinderen uit deze wijk school lopen in het noordelijke gedeelte van de gemeente, waar hen tevens lessen in het Romani worden aangeboden. Het vervoer van deze kinderen door de gemeente wordt voorzien door de gemeente zelf.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitsdocumenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en deze van uw kinderen, alsook uw nationaliteit, uw huwelijk en uw repatriëring in het verleden door de Duitse autoriteiten naar Kosovo worden immers niet door mij betwist."

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, Bukurië MUHARREMI, luidt het asielrelaas als volgt:

"Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Pristina en in bezit van het Kosovaarse staatsburgerschap.

Sedert uw huwelijk woonde u samen met uw echtgenoot in de Roma Mahala in Mitrovica.

Begin jaren 1990 vluchtte u ten gevolge van demonstraties van Albanezen samen met uw echtgenoot, Muharremi Ramadan (O.V. 6.552.393) en uw toen reeds geboren twee oudste zonen van Kosovo naar Duitsland.

U vroeg er asiel aan en verkreeg een tijdelijke verblijfsvergunning.

Op 23 september 2009 werd uw echtgenoot opgepakt en opgesloten door de Duitse autoriteiten. U zette alles in het werk met het oog op zijn vrijlating, doch het mocht niet baten.

Op 28 september 2009 werd hij teruggestuurd naar Kosovo. U tast zelf in het duister omtrent de reden waarom er een einde werd gesteld aan jullie verblijf in Duitsland.

Uw twee meerderjarige zonen verblijven nog steeds in Duitsland en zijn in het bezit van een (tijdelijke) verblijfsvergunning.

Op 29 september 2009 keerde u samen met uw twee minderjarige kinderen op eigen houtje terug van Duitsland naar Kosovo.

Samen met uw echtgenoot nam u uw intrek in een leegstaande woning in Mitrovica in de Roma Mahala. Toen u met uw gezin inkopen ging doen, werden jullie lastig gevallen omdat uw kinderen Duits spraken op straat. Ook toen uw echtgenoot nieuwe documenten ging aanvragen bij de gemeente werd hij lastig gevallen. Wanneer jullie de kinderen wilden inschrijven in een Albanese school, en men daar vernam dat jullie uit Duitsland kwamen en dat uw kinderen enkel Romani en Duits spreken, werden jullie op brute wijze wandelen gestuurd. Op 25 december 2009 kwamen vier politieagenten naar uw woning, twee in uniform en twee in burger. Zij wezen jullie erop dat jullie in Duitsland veel geld verdiend hadden en eisten 20.000 euro van jullie. Indien jullie niet zou betalen, zouden zij jullie vermoorden. Er werd ook ooit een fles benzine naar uw huis gegooid. Ze miste echter doel. De benzine kwam naast de woning terecht. Uw huis werd met stenen bekogeld. Uit angst zijn jullie nooit naar de politie geweest om klacht neer te leggen. Voor u was de maat vol.

Op 26 december 2009 vluchtte u opnieuw uit Kosovo, samen met uw echtgenoot en twee minderjarige kinderen.

U kwam op 29 december 2009 in België aan en diende hier dezelfde dag een asielaanvraag in. In geval van teurgkeer naar Kosovo vreest u gedood te zullen worden omwille van uw etnische origine.

U bent in het bezit van uw oud Joegoslavisch paspoort, uitgereikt te Titova Mitrovica d.d. 31 januari 1991, uw geboorteakte en die van uw minderjarige kinderen en een doorverwijzingsbrief van uw huisarts."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, Bukurië MUHARREMI , luidt als volgt:

"Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat uw asielaanvraag steunt op dezelfde vluchtmotieven die door uw echtgenoot, Muharremi Ramadan, werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Mitrovica in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden in Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden, als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX (European Union Rule of Law Mission) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi- wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een anti-discriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse

overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs en tewerkstelling van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, anti-discriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat u persoonlijk betreft dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen in Mitrovica na uw terugkeer uit Duitsland geenszins stroken met de reeds geciteerde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die verzameld werd tijdens voornoemde missie naar Kosovo in september 2009. Uit deze informatie komt immers naar voor dat in de regio Mitrovica de veiligheidssituatie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren bevredigend is en er al geruime tijd geen belangrijke incidenten werden gemeld. De Roma zouden er niet geïsoleerd worden door Albanezen of Serviërs en zijn evenmin beperkt in hun bewegingsvrijheid binnen de regio. Bovendien blijkt uit deze op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat heel wat Roma zich de laatste jaren in de Roma Mahala vestigden. Voor heel wat van deze terugkeerders werden huizen gebouwd. Andere projecten staan momenteel op stapel. De levensomstandigheden van de Roma in deze wijk worden als bevredigend beschouwd, in het bijzonder in vergelijking tot deze in de andere Roma-wijken in deze gemeente. In het licht van deze informatie kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan uw bewering continu in deze wijk te zijn lastig gevallen en dat uw echtgenote en kinderen noodgedwongen binnen verbleven (gehoorverslag CGVS, p. 9). Heel wat van de Roma uit deze wijken bewegen zich bovendien vrijelijk en zonder noemenswaardige tussen het noordelijke gedeelte en zuidelijke gedeelte van de gemeente. Uw verklaring al zou u één keer naar het noordelijke gedeelte van Mitrovica zijn gegaan om te zien of u ook daar zou worden lastiggevallen, waarna u vervolgens ook daar – ditmaal door de Serviërs – werd weggepest, missen dan ook enige overtuigingskracht (CGVS, p. 9). Ook op andere punten strookten uw verklaringen niet met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Zo verklaarde u ondermeer dat u de enige Rom woonachtig was in deze Roma Mahala. De rest van de bewoners van deze wijk zijn volgens u allen Ashkali (CGVS, p. 6). U liet tevens verstaan dat de nieuwe woningen die er de laatste jaren werden gebouwd uitsluitend bestemd zijn voor Ashkali-families (CGVS, p. 7). Echter uit de ons beschikbare informatie blijkt dat het hier wel degelijk om een Roma nederzetting, waaraan deze wijk bovendien zijn naam ontleent, alsook dat heel wat nieuwe huizen die er de laatste jaren werden gebouwd vandaag effectief bewoond worden door Roma families die teruggekeerd zijn. Nog volgens deze informatie wonen de Ashkali in dit deel van Mitrovica in hoofdzaak in de wijken Dy Korriku en Sitnicko Naselje.

Ook over de door u aangehaalde bedreiging door politieagenten in deze wijk legde u weinig geloofwaardige verklaringen af. Hier dient overigens eerst benadrukt te worden dat het – de hierboven beschreven context in acht genomen – op zich reeds weinig aannemelijk is dat u zou zijn bedreigd door politieagenten (CGVS, p. 7 en 8). Het stond u daarnaast vrij om klacht tegen deze agenten neer te leggen bij de autoriteiten. U gaf evenwel aan nooit tegen deze politieagenten klacht te hebben ingediend uit angst (CGVS, p. 9). Uw subjectief onveiligheidsgevoel wordt evenwel geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten en kan dan ook niet als afdoende argument gelden voor uw nalaten te rechtvaardigen. Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval van machtsmisbruik door de politie u zich had kunnen richten tot de Police Inspectorate of Kosovo (PIK), dat een onafhankelijk orgaan is dat valt onder het ministerie van Binnenlandse Zaken en dat bevoegd is voor het onderzoeken van eventueel ernstig machtsmisbruik door de politie. Deze maken hun bevindingen over aan een disciplinair orgaan van het ministerie van Binnenlandse Zaken dat verdere acties onderneemt. In 2009 onderzocht deze dienst 1674 zaken, waarvan 742 klachten door burgers werden geïnitieerd. U liet na dit te doen. U verklaarde overigens in dit verband ook geen andere stappen – zoals de hulp van Roma-leiders inroepen – ondernomen te hebben (CGVS, p. 9 en 10). Ook dit is opmerkelijk, temeer daar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat in de wijk Roma Mahala een Roma gemeenschapsleider aanwezig is en daarnaast er tevens verschillende organisaties actief zijn.

Gelet op wat voorafgaat kan geen enkel geloof meer gehecht worden aan voornoemde door u aangehaalde problemen die u in Kosovo beweert ondervonden te hebben. Hierdoor komt tevens de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen om uw kinderen in te schrijven op school in Kosovo in het gedrang. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare dat het onderwijssysteem in Kosovo open staat voor leden van de RAE-gemeenschappen. Acties worden op touw gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren. Wat de specifieke situatie in de wijk Roma Mahala in Mitrovica betreft, blijkt uit de ons beschikbare informatie dat de meeste Roma-kinderen uit deze wijk school lopen in het noordelijke gedeelte van de gemeente, waar hen tevens lessen in het Romani worden aangeboden. Het vervoer van deze kinderen door de gemeente wordt voorzien door de gemeente zelf.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitsdocumenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en deze van uw kinderen, alsook uw nationaliteit, uw huwelijk en uw repatriëring in het verleden door de Duitse autoriteiten naar Kosovo worden immers niet door mij betwist."

Voor wat betreft de door u ingeroepen medische problemen, waarover u een medisch attest neerlegde, dient nog te worden vastgesteld dat deze, mede gelet op bovenstaande bevindingen, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard om bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw identiteit en geografische herkomst wordt evenmin door mij betwist."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 31 augustus 2010 een schending aan van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 28 juli 1951, van de artikelen 48/4 48/5, 49/3 en 62 van voormelde wet van 15 december 1980, van de "materiële motivatieplicht" (sic) en van de zorgvuldigheidsplicht; ze voeren ook aan dat er een manifeste appreciatievergissing is gebeurd.

2.2. De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker valt uiteen in twee delen. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet

van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de Commissaris-generaal de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekers werden opgeroepen voor een verhoor, dat ze tijdens dit verhoor dat voor hen plaatsvond op 9 juli 2010, respectievelijk in de voor- en namiddag, de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Romani taal machtig is; in de voormiddag in bijzijn van advocaat M. Mandelblat.

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 heeft geen rechtstreekse werking binnen de Belgische rechtsorde zodat de schending ervan niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Verzoekers laten gelden dat hun verklaringen noch tegengesproken werden, noch inconsistent werden bevonden en dus voor waar moeten worden aangenomen.

Ze stellen dat de verwijzing naar internationale informatiebronnen niet volstaat om niet tegengesproken individuele en persoonlijk ondervonden problemen te negeren.

De Raad gaat met dit standpunt niet akkoord; verzoekers verliezen uit het oog dat (zie hoger) "de afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten". In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de

relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124) en dat "De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn".

Het zijn verzoekers die door een coherent relaas, achtergrondkennis van hun leefwereld en voor hun relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk dienen te maken.

In casu werd vastgesteld dat de door verzoekers aangehaalde problemen in Mitrovica na hun terugkeer uit Duitsland tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die terug te vinden is in het administratieve dossier. Verweerder stelt terecht niet in te zien hoe het tegenstrijdig zijn van verzoekers' verklaringen met algemene informatie over het land van herkomst niet zou kunnen leiden tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen problemen.

Verzoekers voeren aan dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van het feit dat geen klacht werd neergelegd in hun land van herkomst, hoegenaamd geen rekening werd gehouden met hun psychologisch profiel gezien verzoeker verklaarde angst te hebben voor verslechtering van de toestand en nog meer represailles vreesde na het neerleggen van een klacht.

De Raad volgt verzoekers niet. Zoals blijkt uit de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de veiligheidssituatie voor Roma, Ashkali en Egyptenaren in Mitrovica bevredigend is en er al geruime tijd geen belangrijke incidenten zich hebben voorgedaan. Roma worden er niet gevisieerd door Albanezen of Serviërs en zijn evenmin beperkt in hun bewegingsvrijheid. Ook de levensomstandigheden in de Mahala-wijk worden als bevredigend beschouwd.

De door verzoeker voorgehouden subjectieve schrik voor verslechtering en nog meer represailles weerlegt deze vaststellingen in de bestreden beslissing niet.

De Raad wijst er op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming.

Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin aannemelijk maakt waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond verklaard worden.

In casu werd in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker in geval van machtsmisbruik door de politie zich had kunnen richten tot de Police Inspectorate of Kosovo.

De bewering van verzoeker dat hij angst had voor een verslechtering van de toestand is geenszins van die aard om het ontbreken van nationale bescherming aan te tonen, temeer dat aan verzoekers problemen met politieagenten initieel geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekers halen een passage aan (zie het verzoekschrift, p. 7) uit het gehoorverslag van verzoekster waarin zij aangeeft dat er daar nog andere Roma waren, waardoor de motivering in de bestreden beslissing dat de verklaring van verzoekers als zouden ze de enige Roma zijn die woonachtig waren in Mahala en de andere bewoners uitsluitend Ashkali waren, onjuist zou zijn.

Verweerder merkt terecht op dat uit de geciteerde passage in het verzoekschrift (2de geciteerde vraag uit het gehoorrapport) blijkt dat verzoekster duidelijk aangaf dat de "*andere Roma, Ashkali waren*".

Verder blijkt dat verzoekster niet wist wie in de nieuwe huizen en appartementen woonde. Zij wist evenmin dat er speciaal voor Roma huizen gebouwd waren.

Verzoeker daarentegen verklaarde expliciet (zie het verhoorverslag van 9 juli 2010, p. 6) dat hij de enige Roma was en dat de nieuwbouwappartementen en nieuwe huizen allemaal bewoond worden door Ashkali.

De vastgestelde tegenstrijdigheden vinden wel degelijk grondslag in het administratieve dossier.

Verweerder merkt ook terecht op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen bindende precedentwaarde hebben.

Elke asielaanvraag wordt individueel onderzocht rekening houdend met de specifieke gegevens eigen aan de aanvraag van de persoon van de asielzoeker. Andersluidende uitspraken in gelijkaardige gevallen zijn mogelijk zonder dat er sprake is van een aantasting van de rechtsgeldigheid van deze uitspraken. Hetzelfde geldt voor de uitspraken van de vroegere Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. De rechtspraak van de Raad en van de Beroepscommissie waarnaar verzoekers verwijzen, dateert overigens van voor de Cedoca-rapporten en is niet van dien aard om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen.

Wat betreft het certificaat van 9 augustus 2010 van de voorzitter van de vereniging voor bescherming van de rechten van gevluchte Roma van de gemeente Kosovska Mitrovica waarin wordt gesteld dat

verzoekers nog steeds te kampen hebben met discriminatie in Kosovo en dat de aanwezigheid van verschillende autoriteiten geen garantie is voor een normaal leven voor Roma, wijst de Raad er op dat een document om bewijskracht te hebben, ondersteund dient te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Dit certificaat heeft ook geen officieel karakter en komt voor als een sterk gesolliciteerd stuk. Verzoekers leggen ook niet uit waarom ze dit stuk pas eind augustus 2010 in de asielpprocedure brachten.

De vluchtelingenstatus wordt niet toegekend; artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 is niet geschonden.

Waar verzoekers aanvoeren dat hun asielaanvraag niet werd onderzocht in het kader van artikel 48/4 van voormelde wet, met name in het kader van de subsidiaire bescherming, dient er op gewezen te worden dat het feit dat de commissaris-generaal zich voor de afwijzing ervan geheel of gedeeltelijk baseert op de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet betekent niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zouden zijn.

Zo de commissaris-generaal terecht tot het besluit kwam dat aan de door verzoekers aangehaalde problemen geen geloof kon worden gehecht, dit besluit ook de toekenning verhindert van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2, a. en b. van voormelde wet; inderdaad een ongeloofwaardig relaas biedt voor de toekenning ervan geen degelijke basis. Verzoekers voeren ook geen andere elementen aan die deze toekenning zouden rechtvaardigen.

Verzoekers brengen ook geen elementen aan die een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/2, §2, c. van voormelde wet zouden rechtvaardigen, noch beschikt de Raad over algemeen bekende feiten in dit verband.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niet worden toegekend.

Er is derhalve geen schending van de artikelen 48/4 en 48/5, noch van artikel 49/3 van voormelde wet

De Raad wijst er nog op dat de commissaris-generaal bij zijn beoordeling van het asielrelaas over een zekere appreciatiebevoegdheid beschikt, zoals ten andere ook de Raad.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de commissaris-generaal dit relaas juist beoordeeld heeft gezien de Raad instemt met de weigering van de erkenning van de status van vluchteling als met de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Men kan dus niet gewagen van een "*manifeste appreciatievergissing*".

Verweerder merkte volledigheidshalve terecht op dat ten aanzien van verzoekster een zogenaamde 'volgbeslissing' genomen werd, aangezien zij haar asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door haar echtgenoot werden aangehaald. Derhalve kan ook wat haar betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE